

Samenes Venn

Organ for Norges Samemisjon nr. 7 – 2011 Årgang 86

Landsmøte i midnattsol

Les mer om landsmøte side 6 - 10

Kretsmøte for Møre og Romsdal krets 4. – 5. juni

Ved Annlaug E Orset

Foto: Olaug S Fiske

Helga 4.-5.juni arrangerte Møre og Romsdal krets av Norges Samemisjon kretsårs møte på Rjånes Ungdoms senter, Liadal, Ørsta. Lørdag kunne Anders Grøntoft ønske velkommen til en fin forsamling. 23 påmeldte, derav 17 stemmeberettigede, var tilstede. I tillegg deltok folk fra lokalmiljøet på bibeltimen og festmøtet lørdag. Generalsekretær Magne Gamlemshaug var med som taler under hele kretsmøtehelga, og han fikk gi mye fint fra Guds ord, samt orientering om arbeidet i Samemisjonen.

Første samling var bibeltime, der Gamlemshaug talte over temaet: "Jesus, vår Herre". Han trakk fram mange bibelord som belyste temaet. Jesus som Herre over alt liv, i hjertet mitt, over tjeneste og økonomi. Han tapte ikke på korset, han vant og skal regjere til slutt!

Forhandlingsmøtet ble ledet av formann Anders Grøntoft, og kretssekretær Odd-Jarle Osborg åpnet med Salme 55.23 og 1.Pet.5,7. Vi har en å gå til med alt. På forhandlingsmøtet ble vanlige årsmøtesaker behandlet. Årsmøtets deltakere samtalte om arbeidet, og Magne Gamlemshaug gav oss interessant informasjon og svarte på spørsmål. Kretsmøtedeltakerne var spesielt opptatt av "Kolasaka" denne gangen.

Kretssekretær Odd Jarle Osborg deltok med solosang på samlingene, og på festmøtet var det også solosang ved Sigrid Aksnes og duettsang ved Sigrid og Mari Aksnes. Vi kunne også lytte til en samisk sang sunget av generalsekretæren. På festmøtet overrekte Anders Grøntoft en gave fra "hjemmekretsen" til Gamlemshaug for lang tjeneste, som snart går mot slutten. Gamlemshaug talte om ordets kraft, - det levende Ordet.

Søndag deltok kretsmøtet på gudstjeneste i Vartdal kyrkje, der generalsekretær Magne Gamlemshaug holdt talen og Odd-Jarle Osborg deltok med solosang.

Det ble en fin kretsmøtehelg på Rjånes Ungdomssenter, der vi fikk god mat og godt stell på alle vis. Her kunne også de som ønsket overnatting få det. I gave til misjonen kom det inn kr.12.531,- i løpet av helga.

Aud og Magne Gamlemshaug i hyggelig prat med Ninni og Endre Kalvø.

Fra forsamlingen.

Kretsmøtedeltakere, fra venstre Maria Reitan, Inga Gjelsvik Barstad, Anna Sylte og Edit Rise.

Magne Gamlemshaug får takk fra kretsformann Anders Grøntoft.

I dette nr kan du **LESE OM:**

Kretsmøte i Møre og Romsdal	2
Landsmøtet	6-10
Bønnesvar	11
Ei som fikk Kongens sølv	12
En kjær og god song	13
Sommertreff på Nordmøre	14
Kretsmøte i Bergen krets	15
Skalldyrtreff	16

Forsidebildet

Forsidebildet er tatt av Jon Amundal og viser midnattsola ved Øytun folkehøgskole

På lederplass

Julidagens kall til å vende om

Nylig opplevde vårt lille land de verste hendelsene siden annen verdenskrig. Eksplosjonen i Regjeringskvartalet og massakren på Utøya ryster vårt innerste. Selv hos oss som ikke hadde noen nære eller kjære involvert, pipler tårene fram i øyenkroken når vi ser og hører de overlevende og de sorgende på fjernsyn.

Det som hendte i korte sommertimer tegner et grufullt bilde av Den Ondes mørke makt i vår falne verden. Hans ondskap er overveldende. Vi erfarer den ennå tydeligere: Ikke bare truer den hjertefred og gode relasjoner, og retter anslag mot vår politiske orden og ungdommens samfunnsengasjement. Den tar liv. Smerten den har påført mange av våre landsmenn, våre nester rett og slett, overgår våre ord.

Hvor finner vi Gud og hans makt i disse mørke hendelsene? Kan troen hjelpe oss som på forskjellige måter kjenner trykket av ondskaper og dens følger?

Noen fristes til å tegne Gud slik at han står maktesløs i møtet med ondskaper vi har vært vitne til. At han lider med oss, i en slags solidaritet, under hendelser som ingen rår med eller kan styre.

Det er å tegne bilde av Gud som ikke har grunnlag i Den hellige skrift. At hans medlidenhet med oss er dypere enn vi evner å forestille oss, kan vi lene oss tillitsfullt mot. Han er hos den som er nedbøyd i ånden. Men samtidig tillater han Den Ondes makt - og vår egen, menneskelige ondskap - å herje med våre skjøre liv. Slik fullbyrder han sin vrede over vårt felles opprør mot Gud, det som alle mennesker tar del i. Når det onde skjer, har ikke Gud mistet styringen med verden. Men i sin vrede over vårt syndige opprør tillater han det å skje i menneskenes verden.

De tider det onde rammer oss ubeskrivelig smertefullt, spør vi: Hvorfor akkurat meg? Hvorfor akkurat mine? Hvorfor så uutholdelig smertefullt som dette? Vi vil så gjerne ha svar. Men Gud har ikke gitt oss innsyn i enkelthendelsene når han styrer våre liv og vår verden. Til forskrekede mennesker etter en grusom hendelse i Jerusalem, avskar Jesus kontant teorier som vil knytte uforklarlige ulykker til enkeltmenneskers livsførsel (Luk 13). Vi får ikke vite hvorfor vår felles skjebne som syndige mennesker rammer hver av oss ulikt.

Men derimot kaller Jesus oss og sine tilhørere den gang til å la hendelsene lede oss til omvendelse. Det er vår og slektens ondskap som er den dype grunn til at katastrofene får hende. Menneskehetens skjebnesvangre opprør mot Gud, og all ulykke, sorg og smerte som følger av det, kan bare møtes med noe som griper like sterkt inn i historiens gang: frelsesverket gjennom Jesus, Guds Sønn. Når den grufulle julidagen rammer hele vår nasjon, er det et kall til nasjonen om å vende om. Vårt folk kalles til å vende om fra det åndelige forfallet som preger våre generasjoner og til tro på Jesus. Men julidagens rystende hendelser har et særlig kall til oss som tror Gud på hans ord til å gjøre bot, til omvendelse, for vårt lunkne vitnesbyrd for Jesus og hans ord overfor vår nasjon, og for vår slappe etterfølgelse i Jesu fotspor. Det kallet må vi ikke vise fra oss.

La oss vende oss til Gud og bekjenne våre synder!

*Thor Henrik With
ass. generalsekretær*

Rohkos

Jesusa ráhkisvuohta ja čierrun

Teaksta: Luk. 19. 41 – 48.

Čállit: Per Fedje Ill.: Frode Kalleland Sámás: Rávdná Turi Henriksen

Go son bođii lagabuidda ja oinnii gávpoga, de čierrugodii dan dihtii ja celkkii: «Jos don ge áddešit odne mii buktá dutnje ráfi! Muhto dat lea dál čihkkojuvvon du čalmmiid ovddas. Beaivvit bohtet go du vašaláččat dahket čoma du birra, birastahttet du ja bahkkejit du ala juohke guovllus. Sii časket du eatnamii oktan du ássiiguin, ii ge dus báze geađgi geađggi ala, danne go it dovdan oahppaladdanáiggát. Jesus manai tempelsilljui ja ádjigodii eret sin geat ledje gávppeamean das. Son celkkii sidjiide: «Lea čállojuvvon: Mu viessu lea rohkadallanviessu. Muhto dii lehpēt dahkan dan rievvábiedjun.» Son oahpahii beaivválaččat tempelis. Bajitbáhpāt ja čálaoahppavaččat ja álbmoga oaivámuččat bivde goddit su, muhto eai diehtán mo dahkat dan, dasgo buot olbmot hálidedje guldalit su.

Lea hárve go mitaluvvo ahte Jesus čierru, muhto dán teavsttas son čierui gávpoga. Ja vel dan báikkis gos buohkat earát geat bohte Jerusalemii, bisánedje ja illudedje gávpoga dihtii! Dál sii ledje ollen dan báikái gos tempel lei!

Muhto Jesus čierui.....

Guovtte sajēs gullat ahte Jesus čierui. Dán báikkis ja Lasarusá hávdđi guoras. Goappaš báikkiin lei suddu ja suttu billášuhtti fápmu olbmuid badjel man dihtii Jesus čierui.

Min gatnjalat leat dávjá iešráhkisvuođa ja suttolaš háluid dihtii. Muhto Jesusa gatnjalat duođáštēt su geahčemeahttun ráhkisvuođa jorralan sohka goddái. Jesus čierru Jerusalemá badjel gos olbmot eahpeoskkus giddejit čalmmiid dasa mii buktá sidjiide

ráfi (v. 42). Ja nu čierru Jesus maiddái buot eahpeoskku dihtii. Son oaidná maid eahpeosku duddjo. Son oaidná movt romalaš veagat dáhttot birastahttet Jerusalemá ja jávkadit gávpoga eatnama dássái. Son oaidná maiddái movt suttu guoddaleaddji ja bahá vuoiŋŋaid fámut dáhttot birastahttet ja oamastēt dan sielu mii ii dovdda iežas oahppaladdanáiggi.

Mii dáidit galgat rohkadallat ođđa oahppaladdanáiggi!

Dárbbášit go mii ahte Jesus bohtá min váimmuide ja addit sutnje lobi geavahit spiža buot dasa mii lea buhtismeahttun min eallimis. Min váibmu dárbbáša nuppástuvvat rievvábiedjus ja šaddat rohkadallanviessun árpmu hárrái. Ja nu dáhpáhuvvá juohke sajēs gos olbmot moridit. Dalle Jesus nai geavaha spiža, ja dalle ii galgga sárdnojuvvot dušše árbmu. Galgá áibbas čielgasit maiddái daddjot ahte Jesus lea bassi ja áŋgiris Hearrá gii ii gierdda suttu. Duohtavuodas lea dát duohta árbmu go son geavaha spiža dan vuostái mii billista sielu.

Jesus ii guođđán dan tempela maid lei buhtistan, v. 47, son lei doppe juohke beaivvi! Manne? Oahpahan várás geainnu bestojupmái ja ráfi Ipmiliin, dat seammá oahpahas maid son lei sárdnon dan áiggis go lei Israelis. Muite ahte son ii guođe du iige hilggo du. Dat leat don guhte guođát dahje hilggut Jesusa. Jesus dáhttu du bestojuvvot, ja dus lea dušše okta áidna maid galggat: Gullat Ipmila sáni ja oamastēt dan váibmosat. Muhto go árbmuáigi lea nohkan, ja loahpalaš duopmu lea celkon, de ii šat Jesus sáhte su ráhkisvuođain ja su gatnjaliiguin beastit min.

Dalle lea moraš eahpeoskku dihtii jorran agálaš illun sin dihtii geat dahke jorgalusa dahje šaddan agálaš hilgojupmi sin hárrái geat buoššudedje iežaset.

Muhto mainna lágiin dát lea, eat galgga mii guorahallat. Dat gullá dakkár áššiide mat leat midjiide beare stuorrát ja beare ovddolaččat (Sál. 131:1).

Muhto ain dálge čurvot Jesusa gatnjalat juohke olbmui guhte lea suddušláva, ja rávká jorgalussii ja bestojupmái.

Per Fedje lea Norgga Sotnabeaiskuvlalihtu čállit Trøndelága ja Finnmarkku biies.

Andakt

Jesu kjærlighet og tårer

Ved Per Fedje Ill.: Frode Kalleland

Tekst: Luk. 19. 41 – 48.

Da han kom nærmere og så byen, gråt han over den og sa: «Om også du på denne dagen hadde forstått hva som tjener til fred! Men nå er det skjult for dine øyne. Det skal komme dager da dine fiender kaster en voll opp omkring deg, omringer deg og trenger inn på deg fra alle kanter og slår deg og dine innbyggere til jorden. Det skal ikke bli stein tilbake på stein i deg, fordi du ikke forstod at tiden var kommet da Herren gjestet deg.» Mitt hus skal være et bønnens hus. Så gikk Jesus inn på tempelplassen og gav seg til å jage ut dem som drev handel der. Han sa til dem: «Det

står skrevet: Mitt hus skal være et bønnens hus. Men dere har gjort det til en røverhule.» Siden var han i templet hver dag og lærte folket. Overprestene og de skriftlærde og folkets

ledende menn ville gjerne få ryddet ham av veien. Men de fant ikke noen måte å gjøre det på, for mye folk holdt seg nær ham og hørte på ham.

Det er ikke ofte at vi kan merke oss at Jesus gråter, men teksten i dag sier oss at det gjorde han. Og det på stedet hvor alle andre som reiste inn til Jerusalem kunne stoppe og juble over byen! Nå var de fremme der templet sto!

Men Jesus gråt.....

To steder hører vi at Jesus gråt. Dette stedet, og ved Lasarus' grav. Begge steder var det synden og dens ødeleggende makt over menneskene som var grunnen til at han gråt.

De fleste av våre tårer har så ofte sin grunn i egenkjærlighet og syndige lyster.

Jesu tårer, derimot, vitner om hans uendelige kjærlighet til den falne slekten.

Han gråter over Jerusalem som i vantro lukker øynene for det som tjener til dets fred (v.42).

Men dermed gråter også Jesus over all vantro. Han ser hva vantroen vil føre til. Han ser hvordan de romerske legionene vil omringe Jerusalem og jevne byen med jorden.

Han ser også hvordan syndens anklager og de onde ånders legioner vil omringe og innta den sjel som ikke kjenner sin besøkestid.

Kanskje skal vi be frem en ny besøkestid!

Trenger vi at Jesus kommer inn I våre hjerter og gir han lov å bruke svepen mot alt urent i vårt liv. Vårt hjerte må forvandles fra en røverhule til et bønnens hus der bønnen om nåde kan stige opp.

Og det samme finner sted hver gang det går en vekkelse gjennom folket. Da bruker også Jesus svepen, og da skal det ikke bare snakkes nåde. Det skal også være helt klart at Jesus er en hellig og nidkjær Herre som hater synden. I virkeligheten er det ekte nåde når han bruker svepen mot det som ødelegger sjelen.

Jesus forlot ikke det tempel han hadde rensert, v.47, han var der hver dag! Hvorfor? For å undervise om veien til frelse og fred med Gud, den samme undervisning som han hadde talt om i den tid han var i Israel.

Husk på at han ikke forlater deg eller forkaster, det er du som forlater han eller forkaster han. Jesus ønsker frelse for deg, og du har bare ett å gjøre: Høre Guds ord og ta det til deg i hjertet.

Men når nådetiden er slutt og den endelige dommen er felt, kan ikke Jesus lenger med sin kjærlighet og sine tårer frelse oss. Da har sorgen over vantroen enten blitt til evig glede over dem som omvendte seg eller til en evig forkastelse av dem som forherdet seg.

Men hvordan det kan ha seg med dette, skal vi ikke gruble noe over. Det hører med til de tingene som er for store og for underlige for oss (Sal 131:1).

Men Jesu tårer roper fremdeles til hvert menneske som er trell av synden, og kaller til omvendelse og frelse.

Per Fedje er sekretær i Norsk Søndagsskoleforbund i Trøndelag og i Finnmark.

EN FEST MED TAKK!

Av *Laila H Storstrand*

Foto: (Alle bilder fra landsmøtet på sidene 6 – 10): *Laila H. Storstrand, Odd Walter Olsen, Jon Amundal*

Det går mot siste kveld på Landsmøtet. Festen begynner med laksemiddag. Den fortsetter i storsalen og vi gleder oss over sang og musikk på norsk og samisk. Allsangene toner på russisk, samisk og norsk. «Han skal regjere til slutt» er taler Anfinn Skåheims emne.

Våre russiske venner og medarbeidere som kom til landsmøtet(9) ble presentert. To av dem delte sin hilsen til oss.

Liker mest å be

Olga Jakusjov sa i sin hilsen til landsmøteforsamlingen på festkvelden at det hun liker mest, er å be. - *Før jeg reiste hit hørte jeg om en storm. Stormen førte sjøstjernene opp på land. En gutt begynte å samle dem for å kaste dem ut i sjøen igjen. En eldre mann så det og sa til ham at han kunne ikke klare å kaste uti alle. Han kunne bare gi opp. Da sa gutten at det er mye som vil forandres for dem jeg kaster uti. Slik er det når vi ber.*

Vi trenger hverandre

Lidia Malejeva hilser med ordene i Apg 1.11. «Hvorfor står dere her og ser opp mot himmelen? Denne Jesus som er tatt opp fra dere til himmelen, skal komme igjen på samme måten som dere så ham fare opp til himmelen». - *Disse vers støtter og gir meg krefter. Jesus var, er og kommer. Vi vet ikke når. Vi skal være våkne i hans ord. Tro*

Aud og Magne Gamlemshaug får takkens ord av Ellen Sara Sandvik Moen.

på hans ord og være våkne. Det har vært en tung tid brødre og søstre. Vi alle trenger hverandre. Vi har behov for deres bønn. I går sang vi, Hvilken venn vi har i Jesus. Ønsker dere alle god helse, at dere skal være sterke i hans ånd. Han er med!

Takk Magne!

Det er siste landsmøtet med Magne Gamlemshaug som generalsekretær. Vi vil takke for at han i 32 år har vært generalsekretær. Ellen Sara Sandvik Moen får spørsmålet: Hva vil du si til og om Magne?

- *Det er så mange gode minner Magne. Det er spesielt gledelig og det er en ære å få være sammen med deg. Jeg har bestandig gledet meg når jeg visste at jeg skulle tolke Magne. Vi har vært så mange ganger sammen. Vi har også opplevd at folk har vendt*

om til Gud. Det har for oss vært en felles glede og takk til Gud når et menneske fikk oppleve dette. Det er det vi ønsker og det er det vi venter. Vi takker Gud at han er nådig.

En høvding blant samefolket

- *Ute kan det være kaldt. En gang vi kjørte mot Tana. Tror det var over 40 minusgrader. Det var kaldt å sitte i bilen. Magne spurte om det var kaldt, om jeg frøs. Jeg ville ikke tilstå det. - Jeg vet ikke hvor mange ganger jeg har tolket Magne. Det er mange i Kautokeino som gleder seg når Magne skal komme. Folk oppdager at han har godt budskap å komme med. Jeg vil hjertelig takke. Du har vært en høvding blant samene. Samefolket takker for det.*

- *Det føles nesten trist når han ikke lenger vil gjøre sin gjerning blant oss (men det vil han sikkert gjøre, tilføyer hun). Ønsker ham Guds velsignelse og at han fortsatt får lov til å tale Guds ord blant oss.*

Trygt med Magne

Alf Kristian Tellefsen takker. Han forteller om når vi skulle få ny generalsekretær. - *Hva slags mann er det nå som kommer? Prest. Hvordan vil det gå i denne lekmannsorganisasjonen? Carl Fredrik Wisløff sa om ham. «Magne Gamlemshaug er den mest lekmannsvennlige student jeg har hatt». Vi har brukt deg til mange ting. Jeg har aldri følt frykt når jeg har bedt deg om å gjøre noe.*

Marit Gaup Eira og Risten Sara Gaup Turi sang på festen (og på lovsangskveld i Máze).

Magne Gamlemshaug blir påkledt med luhkka og lasso av Anders M. Sokki.

Kaldt har det vært. Så kaldt at vi sammen måtte vri på rattet for det gikk ikke med bare en. Jeg husker også en gudstjeneste på Sennalandet. Nattverdstyret stod igjen på Smørfjordskaidi. Jeg ville kjøre og hente det og jeg sa at Magne skulle stå på talerstolen til jeg kom tilbake. Som avtalt kom jeg inn kjøkkenveien. Åpnet etter avtale døren og møtte etter hvert Magnes øyne. Snart hørte jeg Magne si Amen.

Særlig vil jeg takke for forkynnelsen i nord og sør. Spesielt i radio DSF, opptak og direkte. Det har vært trygt når Magne har vært med på forbønnsprogram.

Kamerat og generalsekretær

Arbeider i Samemisjonen, Jon Amundal forteller om sitt bekjentskap med Magne. - Magne var min overordnede før han begynte i Samemisjonen. Han var min feltprest på Steinkjersannan. Også da fikk jeg nyte godt av Auds og Magnes gjestfrihet. Vi har reist

Russerne på landsmøtet.

sammen. Et par ganger har vi sovet i dobbeltseng. Han tok hensyn. En gang la han seg med hodet ved føttene mine (han snorker!). Jeg har satt pris på ham som kamerat og generalsekretær.

Gaver

Aud blir bedt om å komme frem og stå sammen med Magne. Jon Amundal overrekker blomster til henne og knytter gode ord til hilsenen.

Anders M. Sokki takket og sa: - Han (Magne) er som min far, enda jeg er eldre enn ham. Dette er et tegn på hvor du har vært misjonær. En lasso var gaven fra Anders og Klemet J O Hætta i Masi..

Ellen Sara overrakte på vegne av Samemisjonen en samisk luhkka (poncho) med Magnes navn på. Med lassoen på tvers over, så holdes luhkkaen på plass.

Nøkkelen er Guds nåde og Guds kraft

Magne Gamlemshaug tar imot gavene

med takk og uttrykker det slik. - Det er hyggelig for meg å motta heder og ære. Jeg tenker på sommeren 1979. De sa, «Han Gamlemshaug er for ung». Det har vært spennende i Norges Samemisjons arbeid, krevende, gode medarbeidere og jeg har fått venner for livet. Når det har blåst som verst har noen spurt, hvordan greier du det? Da svarer jeg som Samuel Buljo (tidligere samemisjonsarbeider): "Ved Guds nåde og ved Guds kraft". Det er nøkkelen i denne sammenhengen. Derfor skal all ære gå til Herren.

Aud har vært ved min side

- Takk går også til Aud som har stått meg bi. Hun har vært ved min side siden ungdommen. Det er i dag 43 år siden jeg var 21 år og giftet meg. Jeg var litt ung da og. Aud har stelt i heimen. Hun har vært et hyggelig selskap og har tatt seg så fint av barna. Takk for trofasthet og for alt du har gjort for meg og min familie i alle år

Muligens en nedtrappingsstilling i 50%

- Jeg har ikke tenkt å legge Bibelen på hylla. Det er mulig at det blir en nedtrappingsstilling i 50 % til jeg blir 67. Jeg håper på flere turer til Finnmark og at jeg kan dele Guds ord. Jeg tenker på vinterstevnene. Varmen i de kristne forsamlingene i Finnmark. Det har vært mye godt å oppleve både menneskelig og åndelig. Ønsker dere Guds rike velsignelse i liv og gjerning. Herren vil være med like til det siste.

Leder i Ny Begynnelse informerer om deres situasjon - nå på facebook Jeg tror de sparte meg til desserten, (hun var siste programpost på

Landsmotedeltakere koser seg ute.

misjonsfesten) sier Natasja Vetsko. *Det har vært en svært vanskelig tid. Dere kan følge med ved å opprette facebook-konto og gå inn på «newbeginning». En eldre mann på 96, spiller trekkspill, er fra Sørlandet og er alltid glad (jeg er 36.) Det var han som sa til meg, -opprett en facebook konto. Det gjorde jeg. Slutt dere til oss, han er på facebook også.*

Opplever at tragedien på Kola har rammet Ny Begynnelse

- Jeg vil dele noen tanker jeg har hatt den siste tiden. Det har vært mange prosjekt for Ny Begynnelse. Blant annet hjelp til barn i sexindustrien, utdanning av fagfolk/spesialister med mer. Det har vært et godt forhold til Blå Kors i Norge og vi har utvekslet kunnskap.

Mye av det som har hendt denne

våren har rammet ganske hardt. Vi må bevise at vi ikke er en del av Samemisjonen. Vi må gi nye papirer til helsedepartementet. For to uker siden sluttet to medarbeidere (av 5). Det var for tøft å leve i en situasjon som denne. Vi ble startet på NSMs initiativ. Vi har lagt et godt fundament for vår organisasjon.

Dere kan bruke oss til å bygge opp arbeidet i Russland. Jeg føler at jeg, hvis dere vil ha meg er jeg villig til å hjelpe dere. Hvis dere vil ha en personlig utsending for å utvikle prosjekt og undervisning. Vi er nødt til å vise hvem vi er. Vi har derfor tid til dere.

Vi legger til at leder i Ny Begynnelse opplever det så vanskelig nå at mens de legger frem nye papirer til det russiske helsedepartementet så

Flott dekorasjon på podiet i salen på Øytun.

trenger de å ta en pause i arbeidet. Denne tiden kan brukes til å hjelpe til i Samemisjonens arbeid på Kola. Det er bakgrunnen for at hun sier at de har tid til Samemisjonen og at hun er villig. Da en av medarbeiderene har morspermisjon er de for tiden bare to.

Noen fakta om landsmøte 2011

- Landsmøte 2011 samlet noe over 100 utsendinger og gjester, herav 10 stk fra Russland
- Tidligere generalsekretær i Normisjonen, Anfin Skaaheim, hadde en bibeltime og var Festtaler
- Inger Marie Bongo Eira, Kautokeino var formann i landsmøtekomiteen
- Til tolking ble det på dette landsmøte benyttet simultantolkeanlegg. Russere og samer kunne via

headsett få høre på sine respektive språk

- Årets landmøte hadde to alternativer for turopplegg. En turgruppe tok buss via Stilla og opp til dammen ved Sautso. Videre med elvebåt til Masi. Den andre turgruppen tok buss til Kautokeino hvor en besøkte Juehl sølvsmie og Kautokeino kirke. Så gikk turen tilbake til Masi. Begge turgruppene fikk servert Bidos i stor-lavvo før

det var sangmøte i Masi kirke, og buss tilbake til Øytun

- På åpningsmøtet var det bl.a. hilsen av ordfører i Alta, Geir-Ove Bakken, fung. prost i Alta, Øystein Skille
- Kirsti Oudenstad Berg, Thor Øines, Odd Jarle Osborg, Svetlana Sedneva (Russland), Marit Gaup Eira / Risten Sara Gaup Turi var noen av de som bidro med sang under landsmøtet

Saker på landsmøtet

- Som ved alle landmøter ble landsstyrets rapport og regnskap drøftet – og godkjent
- Situasjonen på Kola etter at Kolasekretæren er anmeldt ble tatt fram som orienteringssak. Mange hadde spørsmål til saken, men mange av spørsmålene har en ikke svar på så lenge en ikke får

kolasekretæren i tale

- Evt. omorganisering av arbeidet i Finnmark var vel den saken som skapte størst engasjement. Formann, gen.sekr. og ass. gen.sekr hadde vinteren 2011 "høringsmøter" om misjonens arbeid i Finnmark, både i Kautokeino, Karasjok og Tana.

Landsstyret har lagt fram planer om at arbeidet i Finnmark kan organiseres på en lignende måte som kretssarbeidet, med større myndighet lagt til finnmarksrådet. Dette forslaget ble møtt med stor skepsis fra flere av utsendingene fra Finnmark

Det nye landsstyret

Landsmøtet valgte nytt landsstyre, og det nye styret har disse medlemmene:

Sven Sunnset, Kvås, formann (gjenvalg)
Inga Hætta Nygård, Vannareid, (fra nordsamisk område – gjenvalg)
Ninni Berge, Søreidgrend (fra sørsamisk område)

Lars Nessa, Jelsa (fra kretsene)
Camilla Vidjelund, Tromsø (fra kretsene)
Klemet J O Hætta, Máze (arbeidernes representant)
Magne Gamlemshaug, Trondheim gen.sekr.
På sitt første møte valgte det nye styret Lars Nessa som nestformann

LANDSMØTET

Jesus er Herre! / Jesus lea Hærrá! / Jesus le HÄrra! / Jesus lea Hearra!

Kveldsmøter, bibeltimer og misjonsfest

*Ved Lisbeth Ravna Strømsnes**Kjære venner!*

I skrivende stund er det fire uker siden landsmøtet i Samemisjonen tok til på Øytun folkehøgskole i Alta. Jeg vil gjerne gi deg noen glimt av det jeg fikk med meg fra møter og bibeltimer. Jeg håper du finner det interessant, enten du var der eller ikke.

JESUS ER HERRE

På landsmøtet i Samemisjonen høres og brukes mange språk. I sang og tale var samiske språk, et stort antall norske dialekter, russisk, engelsk og svensk i bruk, rett nok ikke alle på en gang. Ved hjelp av flere tolker fikk alle med seg at **Jesus er Herre**. Dette var landsmøtets tema, og det lyste mot oss på flere språk fra veggen foran forsamlinga.

Torsdag

Tidlig i åpningsmøtet ble vi møtt med disse ordene: *Nåde være med dere og fred fra Gud, vår Far, og Herren Jesus Kristus.*

På misjonskvelden ble vi presentert for Den ingermanlandske evangelisk-lutherske kirke, som fordi de har Jesus som Herre, driver barnearbeid,

ungdomsarbeid og diakonalt arbeid. 83 menigheter betjener flere russiske nasjonaliteter over hele Russland. Fordi Jesus er Herre, kan radio DSF med base i Karasjok, høres i 2/3 av Finnmark, og via nettadressen radiods.no kan radioen høres verden over. Før kvelden var omme, fikk vi møte russiske medarbeidere som hadde kjørt i 16 timer før de var framme.

Fredag

I hjertet tror vi at Jesus er Herre, med munnen bekjenner vi det. Gud skaper troen, vi klarer det ikke selv. Jesus er Herre, men ikke til vårt velvære, sa Thor Henrik With i bibeltimen, med henvisning til Salme 110. Han er herre over makter og myndigheter, Kol. 2,15. Han er en annerledes Herre. Han er også tjener. Det er tema i Matt. 20.

Fredag var den dagen landsmøtet dro på en av to bussturer. Begge endte opp i Máze om kvelden, til bidos-middag i lavvo og flerspråklig sang og tale i kirka. Dagfinn Nese med russisk og samisk tolk bidro til at alle forsto at Jesus er venn, bror og Herre.

Anfin Skaaheim

Lørdag**JESUS VIL BRUKE DEG**

Han er ikke avhengig av deg, men **du** er avhengig av Jesus, sa Anfin Skaaheim i bibeltimen på lørdag. Som Guds tjenere kan vi erstattes, men som Guds barn er vi umistelige. Paulus ble Guds tjener da Gud grep inn med veldig kraft og ga ham sin nådegave. Det skriver han om i Ef. 3. Tjenesten er av nåde. Gud gjør seg avhengig av oss, selv om han må ha visst hvor skrøpelig mennesket er? Paulus skriver om skatten i leirkar i 2. Kor. 4,1ff. Gud lar seg bli avhengig av min bønn, fordi han vil ha meg med på det Han vil gjøre. Av bare nåde.

HAN SKAL REGJERE TIL SLUTT

Misjonsfest m/tale av Anfin Skaaheim og bidrag fra flere andre

Lidia fra Lovozero kom med en hilsen til oss, da våre russiske venner presenterte seg selv. Det er tunge tider, men vi er en felles familie, dere og vi. Herren er alltid med oss. Ap.gj. 1,11ff. Jesus var, er og kommer.

Jesus er en seirende Herre. Vi er på den seirendes side, og skal få være med i seierstog! 2. Kor 2,14. Jesus skal regjere til slutt, og skal det være mulig, må han være sterkere enn alle andre. Vi får be "komme ditt rike", og her pekte Skaaheim på Daniel

Litt av forsamlingen.

som en som ba rett. Daniel hadde en Herre som han ikke byttet ut med noen av de andre han ble tilbudt. Han fikk veilede flere konger, og formidle Guds tale om hvordan det skulle gå kongedømmene deres. Vi får be "la din vilje skje på jorden." Jesus sier "mitt rike er ikke av denne verden." Joh. 18,33ff.

Guds rike kom med Jesus. Guds rikes Kina-avdeling har 125 mill. kristne, flest i verden. Satans rike må overvinnnes. Syndsforlatelsens rike er det største riket!

Jesus lever! Han talte om det som hører Guds rike til. Ap.gj. 1,3.

Midt oppi alt vi strever for å få til å fungere, er vi på det seirende laget!

1. Kor. 15,24: *Så kommer slutten, når han overgir sin kongsmakt til Gud, sin Far, etter at han har tilintetgjort alle makter, myndigheter og krefter.* Da er oppdraget fullført.

På festen ble det markert at Magne Gamlemshaug går av som generalsekretær i Norges Samemisjon etter 32 år. Han fikk hilsener fra flere. Gaver fikk han også. Han ble påkledd luhkka og lasso, og skulle dermed være klar for videre innsats i Guds rike. Gamlemshaug takket, og mintes opplevelser fra de mange årene som har gått.

Natasja Vetsko fortalte at Ny begynnelse har fått facebook-konto,

etter oppfordring fra en 90 år gammel Flekkerøy-bu. Her kan du som måtte ha en slik konto selv, følge med på hva Ny begynnelse gjør. Jeg har ikke slik konto, og kan derfor ikke hjelpe deg med noen adresse. Jeg tror du klarer det fint, likevel.

Landsmøtet ble avsluttet med middag på søndag, etter gudstjenester i Elvebakken kirke, der fungerende prost Øystein Skille forrettet, Aleksej Uimonen talte, og Magne Gamlemshaug informerte om Samemisjonen. Andre dro til Aissaroaive kapell, der Thor Henrik With var prest.

Med kjærlig hilsen

Lisbeth Ravna Strømsnes

Trivsel på landsmøtet i Alta

Av Laila H Storstrand

Fra en nordfra og en av våre gjester har jeg fått vite litt om hva de synes om å være på Samemisjonens landsmøte. Først ute er Ellen Turi Guttormsen fra Máze.

- Det er det andre landsmøtet jeg har vært på for jeg var i Verdalen fo tre år siden.

- Er det noen forskjell på dette landsmøtet i forhold til det i Verdalen?

- På alle er det noe godt og noe som ikke er så bra. Nå er jeg vant til å være på landsmøte og da er det bedre. Her er det mye folk og mange som bryr seg om oss samer.

Aleksei Uimonen er invitert fra Samemisjonens samarbeidskirke i Russland. Han snakker russisk, finsk og noe svensk. Jeg snakker sakte norsk med litt svenske ord og kan da kommunisere litt med Aleksei. Han uttrykker at det er mye interessant.

- Hvert menneske her har stor velsignelse, sier han. Jeg er glad for

Ellen Turi Guttormsen sammen med formann i landsmøtekomiteen Inger Marie Bongo Eira.

muligheten til å snakke med ulike mennesker og hilse på mennesker i Norge. Det er første gang jeg er i Norge. Mitt arbeid er å være prest i St. Maria kirken i St. Petersburg og i misjonsbyrået som sjef for misjonsarbeidet til Den Ingermanske Lutherske kirke i Russland. Gjennom 5 år har jeg kjent Thor Henrik With. Jeg hjelper ham når han har vært for å planlegge samarbeid. Thor Henrik

har vært på besøk i vårt hjem. Min kone kjenner ham også. Hun hjelper med å oversette, engelsk-russisk.

- Vi synger en del salmer og sanger her på landsmøtet. Kan du noen av disse?

- Jeg kjenner igjen melodiene, men må ha tekst for å syngre. Kjenner mange av dem på finsk og vi synger de samme sangene.

Alexei Uimonen.

Mitt bøttesvar

For mange år tilbake var jeg i en situasjon der jeg etter et samlivsbrudd skulle starte på nytt på et nytt sted. I denne vonde tiden var det mye bønn, og jeg fikk oppleve Jesu kjærlighet og omsorg på en dypere og sterkere måte enn før. Jeg fikk jobb, men trengte en plass å bo. Så var det å fortsette å be – og jeg fikk et ord som svar. Salme 68,7: ”Gud gir den enslige hus”. Jeg takket for ordet og løftet, og fikk leilighet i et gammelt hus. Jeg hadde nå fått litt penger, så jeg fikk kjøpt meg kjøleskap, komfyr og et bord og fire

stoler. Jeg var så takknemlig for det jeg hadde fått. Seng og andre møbler kunne jeg kjøpe når jeg fikk lønn. Imens lå jeg på luftmadrass. Jeg begynte nå å gå i en menighet, og var ellers med i et sangkor. I denne menigheten var det en eldre dame som skulle flytte fra et stort hus og inn i en liten leilighet (hun visste ingenting om min situasjon og mine behov). Men hun var en kvinne som levde nær Gud. En dag jeg møtte henne, spurte hun meg litt sjenert om jeg hadde bruk for en divan som hun syntes var for god til å gi bort til

Freetex. Jeg visste ikke helt hva jeg skulle si, men sa som sant var at jeg hadde bruk for en divan. Og jeg så Guds omsorg. Damen så meg i øynene, og plutselig så spurte hun: ”Trenger du mer?” Da tok gråten meg, og jeg fortalte henne hvordan jeg hadde det. Jeg fikk alt jeg trengte til stue og ellers!

Er så glad for bønneveien og livet med Jesus. Han gir hjelp i rette tid. (Matt. 7, 8 – 12)

Hilsen Elna Måge

Mange har etterlyst ordning for fast givertjeneste/avtalegiro i Norges Samemisjon. Her kommer et skjema du kan sende inn om du vil benytte deg av tjenesten:

Fast givertjeneste

Nå kan du bli fast giver til Norges Samemisjon.

Gaven går til vårt arbeid i Norge og på Kola.

Dersom du oppgir ditt personnummer kan du få skattefradrag for gavene du gir til Norges Samemisjon.

Ved å bruke AvtaleGiro trekkes beløpet direkte fra din konto. Da reduseres våre administrasjonskostnader, og mer av pengene kan gå direkte til prosjektene.

Du kan selv velge beløp, og om du ønsker å gi per måned eller per kvartal. Du kan også krysse av hvilken dag i måneden du ønsker å bli trukket.

KORT OM SAMEMISJONEN

Formålet for Norges Samemisjon er å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Samemisjonen ser det også som sin oppgave å støtte samisk språk og kristen kulturarv.

Samemisjonen står i et evangelisk, diakonalt og kulturelt arbeid blant samene i Norge og på Kola.

Hovedkontor:

NORGES SAMEMISJON

Vestre Kanalkai 20 - 7010 TRONDHEIM

Tlf. 474 76 161

e-post: hovedkontoret@samemisjonen.no

www.samemisjonen.no

Bankgiro 3000.15.18530

PS! Vi anbefaler at du setter maksimums beløpsgrense til kr. 500,- per trekkmåned, for å ta høyde for eventuelle fremtidige prisjusteringer. Du vil uansett aldri bli trukket for mer enn det faktiske fakturabeløpet.

AvtaleGiro_339x65_		automatisk betaling av faste regninger	
JA TAKK! Jeg ønsker å betale med ☐ AvtaleGiro ☐ Giro tilsendt i posten		Beløpsgrense per trekkmåned: Hvis maks. beløp ikke fylles inn, vil beløpsgrensen bli satt til kr. 500,- per trekkmåned	
Mottaker	Mottakers konto	Beløpsgrense per trekkmåned	
Norges Samemisjon	3000 15 18530	Kr.....	

Jeg ønsker å betale: den 15. i hver måned den 20. i hver måned (kryss av for ønsket dato)

Jeg ønsker å betale: Kr 200,- Annet beløp Kr.

Jeg ønsker ikke å motta varsel i forkant av betalingen

Belast mitt konto nr.

KID-nr.

(KID-nummeret fylles ut av Norges Samemisjon)

Navn:

Adresse:

Post nr/sted:

Sted/dato:

Underskrift:

Klipp ut og send til: Norges Samemisjon, Vestre Kanalkai 20, 7010 Trondheim

Kongens sølv til Inger Lavik

Tekst og foto: Ove Kjell Sakseid

Inger Lavik frå Eksingedalen i Hordaland fekk kongens fortene-medalje i sølv. Overrekkinga gjekk føre seg på Fagertun leirplass laurdag 19. juni, og det var ordførar Eirik Haga som stod for overrekkinga. Men gjester frå familie, kyrkje og kristenliv, og vener elles var med på markeringa og hyllinga Inger Lavik fekk. Ein av grunnane til tildelinga, var innsatsen hennar for barneforeninga. Frå 1972 har ho vore ein av leiarane i foreninga som har hatt Fagertun som eit av sine hjartebarn.

Skulle ikkje vita

Det var meininga at Inger Lavik ikkje skulle vita noko før dagen var der. Då ho kom til Fagertun, trudde Inger at ho skulle vere med på ei markering av foreninga, og eit arrangement der ho kunne halda seg litt i bakgrunnen. "Eg kom hit og ana fred og ingen fare," sa ho. Fred var det, og noko stor fare var ho aldri i, den dagen. Største skjelven hadde ho truleg då ordføraren bad henne koma fram og motta medalje. Han hadde aldri stått for slik tildeling tidlegare, fortalde han. Korkje dei som hadde tatt opp tanken om å søkja om medalje eller Inger hadde vore med på slikt heller, så det var første gong for mange. Men det la ingen dempar på festen.

Jenteforening med meining

Inger var ikkje med i foreninga heilt frå starten i 1972, men kom snart med i arbeidet. Ho og mannen Yngve opna ikkje berre dørene i heimen sin for jentene. Bussrutene i dalen var slik at jentene kom direkte frå skulen til foreining, og kom seg ikkje heim før med buss opp dalen att i kveldinga. Då måtte dei sjølvsagt ha litt i livet. Og Inger diska opp med kakao, tomatsuppe og pizza med erter. Det såg nok litt kaotisk ut i gangen der skulesekkene og

Barneforeninga med gamle og nye medlemmer, Inger i første rekke med ei jente på fanget.

skorne vart noko tilfeldig plasserte. Inger og dei andre hjelparane hadde viktigare ting å ta seg av. Dei måtte rettleia jentene i kunsten å sy. For det var berre jenter med i foreninga frå fyrst av. Og det dei laga måtte vere av kvalitet dei kunne vedkjenna seg. Målet var sjølvsagt å gjera produkta om til blanke kroner via basar.

Foreninga vart skipa om lag på same tid som Samemisjonen kjøpte leirplassen Fagertun. Det vart heilt naturleg å la hovuddelen av inntektene dei skaffa til vegar gå til denne. Fram gjennom åra har det blitt mellom 5 og 6 hundretusen foreninga har samla inn. I tillegg til at dei har vore med på leirplassen på forskjellige måtar.

På den måten har foreninga vore heilt avgjerande for drifta av Fagertun.

Utlodning og mat

Sjølvsagt måtte samlinga innehalde

rette ingrediensane: utlodning og mat. Lodda fekk me frå ein av dei nyaste foreningsdeltakarane: ein gut. For det minka av på borna i dalen. Det vart opna for at gutane kunne vere med. Dette forlenga livet til foreninga. Men denne gongen vart det ikkje kravd pengar for lodda. Dei skulle vere gratis, men gevinstane var førsteklasses, likevel. Det var også serveringa. Og praten gjekk som han skal i slike høve.

Eit av høgdepunkta den kvelden var då Inger kunne samla noverande og tidlegare foreningsdeltakarar rundt seg til fotografering.

På trygg grunn

Sjølvsagt var det mange helsingar, ein slik dag. Slekta skulle heidra Inger. Kommunen skulle helsa henne. Kyrkja skulle vere med. Og Samemisjonen. Det var mange godord som vart retta til Inger. Ho fortente dei alle.

Det vart fortalt om ei av dei tidlegare husmødrene på Lavik. Kari heitte ho, og ein dag isen såg særleg innbydande ut, kom borna og spurde om dei kunne få gå og skeisa. Kari var ikkje sikker på at isen var trygg, og hadde ikkje lyst å la borna gå. I staden samla ho dei kring seg og fortalde frå bibelsoga. Det ho valde

var Jesu lidingssoge. Og ho fortalde slik at borna gløymde både is og skeising.

Slik har også Inger vore. Ho har peika på det viktigaste i livet. Kunnskapen er gitt. Frøa er sådd. Så er det opp til Meisteren å telja resultatata.

Kva som skjer med foreningen

vidare framover, står att å sjå. Det minkar med born i Eksingedalen, men oppgåvene i Guds rike er der. Og for misjonen er det viktig å ha eldsjeler. Inger har vist veg med sitt arbeid.

Me er mange som takkar henne for hennar innsats.

Sangen min

DINE LØFTER ER MANGE

1. Dine løfter er mange, din trofasthet stor,
Vi vil takke, vi vil lovprise deg,
Du vår skaper som elsker oss alle på jord,
Og vet nøye om vår vandring og vei.

Refr.

Herre, led du oss frem, la oss bli til hjelp for dem
Som du viser oss trenger en hånd!
Gi oss lys til å se, gi oss vilje til å be:
Herre Gud, fyll vårt liv med din Ånd!

2. Sannhets Ånd, vis oss klart hva som hindrer ditt verk,
Vis oss synden så vi ser den er vår!
Hjelp oss tro at Gud tilgir, at nåden gjør sterk,
At den rettferd som vi får, den består!

3. Sannhets Ånd, vis oss Jesus, hans godhet og makt,
At han lever nå og er her i dag!
At hans død og oppstandelse, slik han har sagt,
Vil gi kraft og mot til den som er svak!

4. Dine gaver er mange, din nåde er rik,
Herre, velg for oss de gaver du vil!
Hjelp oss bruke dem rett og forvalte dem slik
At det merkes vi er tent av din ild!

5. Lær oss elske hverandre, og se hva det er
Du har ment med at vi bor der vi bor!
Hjelp oss vitne om Jesus for fjern og for nær,
La ditt ord nå ut til hele vår jord!

Denne songen vart skriven av biskop Sigurd Lunde i 1979. Eg høyrde den for første gong i byrjinga av -80 talet. Songen greip meg sterkt. Han vart etter kvart ein del av meg. Kvart vers – og refrenget har eit viktig innhald. Songen er jo ei bøn, bortsett frå 1.verset!

Eg vart så glad i denne songen at eg skreiv til songforfattaren i 1983.

Her er forkynning, takk, lovprising, bøn, diakoni, utrustning og misjon i same songen. Bønene er like aktuelle heile tida, både for kristne enkeltvis, men og for kyrkjelydar, bedehusforsamlingar og organisasjonar. ”Sannhets Ånd, vis oss klart hva som hindrer ditt verk, vis oss synden så vi ser den er vår.” Vågar eg å be denne bøna? Vågar vi som organisasjon å be denne bøna? Gjennom profeten Haggai seier Herren, Allhærs Gud: ”Legg merke til korleis det går dykk!” Om vi ikkje lever i lyset, vil ikkje Han velsigna. Og Israelfolket hadde brukt tida på noko heilt anna enn dei skulle, les vi vidare i Haggai. (1,5)

Heile songen ber preg av ein nær relasjon til Gud. Han har kome oss nær gjennom Jesu frelsesverk. Han ønskjer heile tida å ha kontakt med dei han har frelst. Han ønskjer at vi skal vera ”tent av hans ild”. I v.4 er det vist til utrustninga Gud vil gje sitt folk. Dette kan vi lesa om i 1.Kor.12 og Efesarbrevet 4. På gresk heiter nådegåver charismata. Vi kan godt merka oss det. Derifrå kjem ordet karismatikk. Det bør ikkje ha ein negativ klang hos nokon kristen! Ein annan ting er om kristne brukar gåvene rett. Verset ber i seg ei bøn om at det må skje. Det må ikkje bli slik at vi ikkje forkynner frå dei nemnde breva. Alt Guds ord er dyrebart, og som Luther sa: ...vil opp på talarstolen!

Vi treng og å be om kva Gud har meint med ”at vi bor der vi bor”(v.5) Har eg ei oppgåve i nabolaget? Kan eg vera til hjelp ein stad, til støtte eller oppmuntring? Kva med det kristne fellesskapet eg er ein del av? Enten ein bur i Karasjok, Lovozero, Sør- Noreg eller Italia, har Han ei meining med at vi er der vi er.

Alle kristne har ei bønoppgåve. ”Dine løfter er mange” ber i seg bøner vi kan be kvar dag. Tekst og tone i lag minner meg alltid om ein levande Gud som bryr seg om oss. Denne songen gjer meg glad og takksam for frelsa.

Med helsing Åslaug Vevle

SOMMERTREFF PÅ NORDMØRE

Tekst og foto: Brit Marie Finset Sandøy

Samemisjonsforeningen i Torvikbukt har ikke så mange medlemmer på kveldstid når vi samles. Da er vi ca 4-5 stykker. Men når vi har sommertreff og drar på vår faste tur til Vevang – ved Atlanterhavsveien – da tar vi med smått og stort og blir en stor gjeng!

I år ble det grilling i stedet for suppe, is, masse lek og ikke minst åresalg. Vi var ute hele tida – men som dere ser - under tak.

Vi sang flere sanger – og en dame hadde et vitnesbyrd om at Jesus hadde gjort alt nytt i livet hennes.

Hun gav oss en oppfordring om å bruke Guds Ord!

Så var det ikke et vanlig grillparty, men en samling der Jesus var og velsignet oss akkurat slik han har lovt.

Derfor sang vi også av hjertet:

”Jeg vil være med å si det høyt til alle - han som gav oss livet , han har gitt oss kallet.

Jesus lever nå , han er gleden min!

-Hendene mine kan hjelpe, føttene mine kan gå.

God stemning i møteteltet.

Jeg vil fortelle om gleden – gleden som alle kan få!”

(Tekst: B. Leithaug)

Hilsen

Torvikbukt samemisjonsforening

Nytt fra Sapmi

Samisk barne-TV 20 år

Mánáid-TV-jubileet har blitt markert på NRK-huset i Karasjok, blant annet med åpent hus for barn og besøkende. Barna som tok turen innom jubileumsfeiringen, har blant annet fått prøve seg som ”TV-stjerner” i Mánáid-TV-studioet, og fått leke med noen av Mánáid-TV-vertene som de kjenner fra TV-skjermen. Mangeårig sameradio-profil, Marit Sofie Holmestrand, var en av de første første programlederne i den samiske barne-TV'en. – I forhold til det samiske språket var det veldig viktig å starte opp med mánáid-TV. Når vi fikk bilder på TV-skjermen fra steder som er kjente for samiske barn, og de kunne se gjenkjennelige plasser i våre nærområder, så opplevde vi at samiske barns selvfølelse løftet seg, forteller Holmestrand. NRK Sápmi-sjefen Nils Johan Hætta sier at målsetningen med de samiske barne-tv-sendingene, også har dreid seg om å vise verden utenfor det samiske samfunnet, men på en måte som er tilpasset til samiske barn. Han forteller videre at NRK Sápmi har som målsetning at Mánáid-TV bør bli et dagligdags tilbud på norsk fjernsyn, innen få år. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7666364

Mange søknader til samiske språkprosjekt

Sametingsrådet har behandlet språk-

søknader for 2011. - Det var en rekordstor søkermasse i år, og aldri før har det vært bevilget tilskudd til så mange språkprosjekter. Spesielt gledelig er det voksende engasjementet vi har registrert i sørsamisk område, uttaler rådsmedlem Ellinor Marita Jáma.

Det var kommet inn søknader for omkring 17 millioner kr, mens budsjetttrammen var på 10 324 000 kr. Sametingsrådet er svært fornøyd med at så mange har søkt om midler til ulike språkprosjekter. - Siden søkermassen var så stor, har det vært en tøff jobb for oss å prioritere blant mange gode søknader. Sametingsrådet har sett det som viktig å prioritere tiltak som bidrar til aktiv bruk av de samiske språkene, og tiltak som spesielt kommer barn og unge til gode, uttaler rådsmedlem Ellinor Marita Jáma. Det har også blitt tildelt midler til ulike søknader som har som mål å fremme de samiske språkene på flere og nye språkarenaer. Det er også gikk tilskudd til prosjekter som styrker voksenopplæringen i samiske språk. Sametingets visepresident Laila Susanne Vars er spesielt fornøyd med det økte fokuset på voksenopplæring. Hun trekker blant annet fram prosjektet hvor språksentre har inngått samarbeid med Samisk Høgskole om voksenopplæringsprogrammet. <http://www.samediggi.no/Artikkel.aspx?AId=4222&back=1&Mid1=3296>

Populært med samisk i det nordlige Russland

I det nordlige Russland er samisk i vinden som aldri før. Stadig flere unge tar tilbake språket. – Det er viktig for meg å kunne mitt eget språk, det er jo mitt folks språk. Ved hjelp av språket forstår jeg også lettere min egen slektshistorie, sier Olga Egorova (22) til NRK Sápmi. Og det samiske språket som brukes her er Kildinsamisk (Snakkes av omtrent 800 mennesker på Kolahalvøya). Ennå snakker ikke Olga like godt som besteforeldregenerasjonen, men nå forstår hun de eldre når de snakker samisk. Hun startet på samiskkurs i fjor og har ambisjoner om å fortsette. De ti siste årene har det skjedd en revitalisering av samiske språk i Russland. Samiske foreninger har de siste årene arrangert svært populære samiskkurs, og lærerne oppdaget at mange av deltakerne var høyere utdannede unge mennesker. Det er ikke bare samer som deltar, både komier og russere er med. Men de russiske samisklærerne har også et ønske: Å få læremidler! I dag må alt av læremateriell og undervisningsopplegg produseres av de enkelte lærerne. http://www.nrk.no/kanal/nrk_sapmi/1.7713649

Årsmøte i Bergen krets

Tekst Inge Augestad Foto: Ove Kjell Sakseid

Årsmøtet vart halde på Lyngmo leirstad i Hafslo frå fredag 27 mai til søndag 29 mai.

Der vart me vel mottekne av Anders Alme. Ordføraren i Luster kommune, Torodd Urnes ynskte oss og velkomne og presenterte kommunen med ord og bilder.

Ordfører Torodd Urnes, Luster.

Alf Kristian Tellefsen, som er redaktør i Radio DSF i Karasjok var gjestetalar dette året. Han talte på opningsmøtet fredags kveld, hadde bibeltime laurdag formiddag, deltok på misjonstimen på ettermiddagen, og talte på festsamveret om kvelden. Han talte og i Stedje kyrkje i Sogndal søndag førmiddag.

Det var 29 påmelde til årsmøtet,

derav 23 røysteføre. I tillegg kom det ein del frå bygdene omkring til dei opne samvera.

Årsmøtesakene vart handsama på vanleg måte, og etter valet ser styret slik ut:

Inge Augestad (formann), Eivind Rolfsnes (nestformann), Ove Kjell Sakseid (skrivar)

Magne Ekanger og Anders Alme (styremedlemer), Helga Tverberg og Alvhild Emberland (varamedlemer)

Åshild Einerstrand Rene som er kretsens landsstyrerepresentant orienterte om arbeidet på Kola. Tellefsen orienterte om arbeidet i Finnmark. Inge Augestad tok for seg kretsens arbeid.

Laudags kveld var det festsamver, møtesalen var nesten fullsett. Koret der Helge Gullbrå talte. Årsmøtet vart avslutta ved midt dagen.

Kretsformann Inge Augestad.

Søndag var det møte på Lyngmo der Helge Gullbrå talte.

Årsmøtet vart avslutta ved midt dagen.

Sangkoret Lajoma.

Samenes Venn

Ansvarlig redaktør:
Generalsekretær
Magne Gamlemshaug
Redaktør: Jon Amundal

ADRESSE:
Samenes Venn
Norges Samemisjon
Vestre Kanalkai 20
7010 Trondheim
Tlf. 47 47 61 61
Fax: 73 51 25 05

E-post:
hovedkontoret@samemisjonen.no
Internett:
<http://www.samemisjonen.no>

ABONNEMENT:
11 nr. pr. år
Ordinær årspris: kr. 300,-
Til utlandet: kr. 350,-
For kontingent:
Konto nr.: 3000.15.18565
For offer og gaver til
misjonsarbeidet (også skattefrie):
Konto nr.: 3000.15.18530

Norges Samemisjon

er en uavhengig organisasjon med samme bekjennelsesgrunn som Den norske kirke. Samemisjonens mål er: På bibelsk og evangelisk-luthersk grunn å utføre indremisjonsarbeid blant den samiske befolkning. Siden 1993 har Samemisjonen også startet opp arbeid blant samer på Kola-halvøya. Samemisjonen ser det som en oppgave å støtte samisk språk og kulturarv. Støttevirksomheten omfatter 7 kretser.

Landsstyrets formann:
Sven Sunnset
4588 Kvås
Tlf. 993 98 871

Trykk: Wennbergs Trykkeri AS

Skalldyrtreff med nye rekorder

Foto: Astrid Tellefsen

Årets skalldyrtreff på Geiderøya, Flekkerøy den 6.august slo alle rekorder. 8 – 900 mennesker møtte fram. Inntektene på skalldyrtreffet og møter i forkant/etterkant vil være på ca 250 000 kr. Her får du noen glimt fra treffet som i år hadde besøk av en hel busslast fra Kola.

De russiske gjestene utenfor Høyfjellet hvor mange av dem bodde og alle spiste.

Salat og kaffe gjøres klar.

Sanggruppe fra Lovozero og Revda.

Konkurranse, «fjellklatring».

En del av de frammøtte på årets Skalldyrtreff.

Jørgen Kristiansen fra Kristiansand kommune åpner Skalldyrtreffet og overrekker en sjekk på kr 10 000.